

گوشی های هوشمند یا Smart phone

Smart phone ها یا گوشی های هوشمند، گوشی های موبایل پیشرفته با قابلیت های خاص و کاربردهایی نظیر کامپیوترهای شخصی (PC) هستند. بیشتر گوشی های هوشمند دارای دوربین هستند و قابلیت هایی مثل اتصال به اینترنت و ایمیل و تنظیمات مشخص را نیز دارند. یکی از خصوصیات مهم این گوشی ها امکان نصب برنامه های پیشرفته پردازشی و اتصال روی آنهاست، ولی در گوشی های معمولی نرم افزارها و برنامه های خاصی توسط سازندگان از قبل قرار دارد و فقط از طریق سازنده یا اپراتورها قابلیت ارتقا دارند. این گوشی های هوشمند دارای برخی اینترفیس های اضافه مثل QWERTY، صفحه نمایش لمسی و یا حتی دسترسی مطمئن به ایمیل (همان طور که در Black Berry هم وجود دارد) هستند.

بنابراین تفاوت های مهم گوشی های هوشمند و گوشی های معمولی می تواند در زمینه قیمت و قابلیت های سطح بالای این گوشی ها باشد. مثلاً گوشی های هوشمند ۲۰۰۷ همگی دارای پشتیبانی کامل و پیشرفته ایمیل هستند.

امروزه بیشتر موبایل ها برخی از برنامه های ساده PDA مثل دفترچه تلفن، تقویم و لیست وظایف را دارا هستند، البته گوشی هایی که دارای پلات فرم های BREW یا Java ME اجازه نصب کردن برخی برنامه های جانبی را می دهند، اما این گوشی ها در زمره گوشی های هوشمند قرار نمی گیرد. در حال حاضر گوشی های زیادی از نوع BREW هستند که قابلیت و کارایی PDAها را دارند، همچنین توانایی اجرای برنامه هایی که توسط شرکت های نرم افزاری دیگر تولید شده اند یا اصطلاحاً برنامه های third - party داشته و دارای صفحه نمایش های بزرگ ۲۴۰×۳۲۰ پیکسل هستند، اما نمی توان آنها را smart phone نامید.

در واقع می توان خصوصیات مهم دیگر گوشی های هوشمند را اینگونه نام برد: گوشی های هوشمند بیشتر روی صدا تمرکز دارند به این معنی که صدا برای آنها در درجه اول اهمیت قرار دارد و بعد از آن دیتا در درجه

دوم اهمیت قرار دارد. در حالیکه مثلاً PDAها هم همین قابلیت های صدا و دیتا را دارند، ولی در PDAها، دیتا اهمیت بیشتری دارد.

Smart phoneها را معمولاً می توان با یک دست کنترل کرد و همه کارها را با یک دست انجام داد، اما برای PDA باید از هر دو دست استفاده شود.

از جمله ویژگی های Smart phoneها را دارا بودن برنامه هایی نظیر دسترسی به اینترنت و email، برنامه های تنظیم کار و برنامه ریزی زمانی، دوربین، قابلیت مدیریت شماره تماس ها (contactها)، سرعت سنج و برخی برنامه های کاربردی نظیر قابلیت باز کردن فایل هایی با فرمت PDF یا Microsoft office است.

تاریخچه

اولین smart phone که Simon نام داشت، توسط IBM در سال ۱۹۹۲ ساخته شد. این گوشی که یک محصول مفهومی بود در آن سال در نمایشگاه محصولات کامپیوتری COMDEX در لاس وگاس به نمایش در آمد. این محصول در سال ۱۹۹۳ در فروشگاه های عمومی و در کنار موبایل های دیگر عرضه شد. این گوشی دارای تقویم، دفترچه تلفن و آدرس، ساعت جهانی، ماشین حساب، برنامه Notepad، email و بازی بود. Simon هیچ دکمه فیزیکی نداشت و با استفاده از صفحه نمایش لمسی با انگشت یا قلم نوری، قابلیت شماره گیری را داشت و متن هم از طریق صفحه کلیدی که روی صفحه نمایش نمایان می شد، قابل تایپ بود. در مقایسه با گوشی های هوشمند امروزی، simon در سطح بسیار پایینی قرار داشت.

Nokia 9000 که در سال ۱۹۹۶ تولید شد به عنوان یک Communication ارائه گردید ولی در خط تولید گوشی های هوشمند می توان آن را یکی از اولین ها در نظر گرفت. Ericsson R380 هم به عنوان گوشی هوشمند فروخته شد، در حالیکه قابلیت اجرای برنامه های third - party داخلی (برنامه هایی که توسط شرکت های نرم افزاری دیگر تولید شده باشند) را نداشت. Nokia 9210 را می توان به درستی اولین گوشی هوشمند دارای سیستم عامل باز دانست. در سال ۲۰۰۱ نیز Nokia 7650 به عنوان smart phone ارائه شد. در سال ۲۰۰۲ نیز شرکت مایکروسافت سیستم عامل ویندوز را برای گوشی های هوشمند ارائه داد.

بیش از ۱ میلیارد گوشی دوربین در سال ۲۰۰۸ وارد بازار خواهد شد که از این مقدار ۱۰ درصد یعنی حدود ۱۰۰ میلیون smart phone هستند.